

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4419010359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému C. F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. F. a poškodeného U. Z. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04.07.2019 sp. zn. 1T/1/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.10.2019, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému

C. F., narodenému XX.X.XXXX v W. A.,
trvale bytom W. A., Ľ. U. XXXX/XX

u k l a d á

podľa § 158 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok.

II.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku sa odvolanie poškodeného U. Z., narodeného XX.XX.XXXX vo U. z a m i e t a, pretože bolo podané oneskorene.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného C. F. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 4. septembra 2018 v čase okolo 13.15 hod. po ceste č. III/1650 medzi obcami V. a Y. Y. viedol nákladné motorové vozidlo značky T. F. evidenčného čísla PD XXXFO, pričom v dôsledku toho, že riadne nesledoval situáciu v cestnej premávke, nedodrжал dostatočný bočný odstup, od pred ním jazdiaceho cyklistu U. Z., nar. XX.X.XXXX, ktorému narazil do zadnej časti bicykla, čo spôsobilo jeho pád na vozovku a vznik trieštivej zlomeniny ľavej lopatky a sériovú zlomeninu štvrtého až dvanásteho rebra vľavo s pneumotoraxom, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 6 týždňov, pričom obžalovaný svojim konaním porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa § 15 odsek 3 z.č. 8/2009 Z.z. o Cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vodič pri predchádzaní musí zachovávať dostatočný bočný odstup od predchádzaného vozidla. Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 158 Tr. zák., zistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. nezistiac priťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 Tr. zák., následne s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Zároveň obžalovanému ukladal podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov. O uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného U. Z. rozhodol súd I. stupňa tak, že tohto podľa § 288 ods. 1 Tr. por. z jeho nárokom na náhradu škody vo výške 3 000,- eur odkázal na civilné súdne konanie.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že odvolanie podáva čo do uloženého trestu a v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že jeho odvolanie smeruje výlučne voči výške uloženého trestu zákazu činnosti.

Vyslovil, že súd I. stupňa správne vyhodnotil skutkový stav, nakoľko nepoprel spáchanie trestného činu, priznal sa a zároveň jeho spáchanie oľutoval, čím súd I. stupňa nevykonával dokazovanie a rozhodoval len o výške trestu.

Pri rozhodovaní o uložení výšky trestu prihliadal na poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. nezistiac žiadne priťažujúce okolnosti, uvedené v § 37 Tr. zák. Na druhej strane neprímerane uložil trest zákazu činnosti, nakoľko podľa doterajšieho spôsobu života a charakter jeho zamestnania, tento trest má pre neho likvidačný charakter a nespĺňa charakter generálnej prevencie a účel trestu. Vyslovil názor, že v danom prípade by tento trest, vzhľadom na jeho predchádzajúcu bezúhonnosť, spôsob života a spôsob vykonávania jeho zamestnania, bol neprímerane prísny. Žiadal, aby odvolací súd zväžil okolnosti prípadu a jeho predchádzajúci bezúhonný život, jeho priznanie a oľutovanie spáchania trestného činu a upustil od uloženia trestu zákazu činnosti, prípadne predĺžil skúšobnú dobu určenú súdom I. stupňa.

Pri trestných činoch spáchaných vedením motorového vozidla nie je uloženie trestu zákazu činnosti obligatórne. Neuložiť páchatelovi trestného činu na úseku dopravy, ktorým bolo spôsobené ublíženie na zdraví inej osobe, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, je možné v prípadoch hodných osobitného zreteľa, najmä s poukazom na osobu páchatela (absolútna bezúhonnosť), uveriteľná ľútosť, spoluzavinenie poškodeného a podobne, čo v jeho prípade bolo splnené. Opakovane poukázal na to, že trest zákazu činnosti uložený jeho osobe je trestom likvidačným z hľadiska jeho zamestnania, nakoľko pracuje dlhodobo ako vodič.

Voči rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie aj poškodený U. Z. (ďalej len poškodený) prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na znenie ustanovenia § 310 ods. 1 Tr. por., § 316 ods. 2 Tr. por. a zároveň upriamil pozornosť na zápisnicu o hlavnom pojednávaní. Vyslovil názor, že aj keď bol prítomný na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku súdu I. stupňa zákonná sudkyňa umožnila vyjadriť sa k podaniu odvolania len obžalovanému a prokurátorovi, pričom takýto postup viedol k nesprávnemu poučeniu poškodeného (resp. jeho splnomocnenca), v dôsledku ktorého mohol právne relevantným spôsobom uplatniť svoje práva až po doručení rozsudku. Vyslovil teda názor, že v súlade s výkladom ustanovenia § 310 ods. 2 Tr. por. je jeho odvolanie podané v zákonnej lehote a odvolací súd má povinnosť o ňom rozhodovať.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 04.07.2019 výrok o náhrade škody, ktorým odkázal poškodeného na civilný proces zdôvodnil tak, že na základe výsledkov dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody vo forme nemajetkovej ujmy, ktorá doposiaľ nebola preukázaná. Z uvedeným tvrdením súdu I. stupňa sa nestotožnil, vzhľadom na skutočnosť, že spáchaním trestného

činu došlo u neho k neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti. Uvedený zásah mal nepriaznivý následok v jeho psychickej sfére a preto mal za to, že súd I. stupňa mal rozhodnúť aj o časti uplatneného nároku, bez vykonania ďalšieho rozsiahleho dokazovania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, podľa ktorého ak súd v trestnom konaní uplatnený nárok na náhradu škody celkom neprizná z akéhokoľvek dôvodu a zo zvyškom nároku odkáže poškodeného na konanie vo veci občiansko-právnych, nejedná sa v tomto rozsahu o vec právoplatne rozhodnutú a je možné ju v občiansko-právnom konaní znovu prejednať bez toho aby bol súd v občiansko-právnom konaní viazaný záverom trestného súdu o spoluzavinení poškodeného. Poškodený mal zato, že pokiaľ má súd v trestnej veci za preukázaný základ nároku uplatneného v adhéznom konaní, môže ho priznať do výšky, o ktorej nemá pochybnosti a zo zvyšným nárokom odkázať poškodených na civilné konanie. Domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zmenil tak, že poškodenému prizná odškodnenie titulom nemajetkovej ujmy.

Verejné zasadnutie bolo vykonané za splnenia všetkých zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného (ktorý požiadal aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti) a poškodeného a jeho splnomocneného zástupcu (ktorý mali upovedomenie o konaní verejného zasadnutia riadne doručené a mali zachovanú lehotu na jeho prípravu).

Obhajca obžalovaného, na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, poukázal na všetky skutočnosti, uvedené v písomných dôvodoch odvolania, pričom podané odvolanie žiadnym spôsobom nezmenil a ani nedoplnil. V konečnom návrhu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste zákazu činnosti a v prípade obžalovaného upustiť od uloženia trestu zákazu činnosti. Čo sa týka odvolania poškodeného, toto rozhodnutie ponechal na úvahu súdu.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., pretože napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti považovala za zákonný a správny a čo sa týkalo odvolania poškodeného, toto navrhla zamietnuť ako podané oneskorene podľa § 316 Tr. por.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 2 písm. b/ Tr. por. , že je vinný zo spáchania skutku, uvedeného v podanej obžalobe a vzhľadom na jeho súhlasné vyjadrenie na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. a na vyjadrenie prokurátora a obhajcu, súd I. stupňa vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonával len v rozsahu potrebnom na ukladanie trestu a rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Vzhľadom na podané odvolanie obžalovaného len čo do výšky uloženého trestu aj odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok súdu I. stupňa len vo výroku o uloženom treste.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal z kritérií, uvedených v § 34 Tr. zák. a správne tak prihliadal na dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinným, súd I. stupňa však mal prihliadnuť aj na ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal súdu, keď vzhľadom na vyhlásenie tento nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchanie trestnej činnosti priznal už aj pred orgánmi činnými v trestnom konaní. V prípade obžalovaného ani odvolací súd nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. Keďže v prípade obžalovaného boli zistené len poľahčujúce okolnosti, zákonom stanovenú trestnú sadzbu pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. bolo potrebné upraviť v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. a teda znížiť hornú hranicu o jednu tretinu. Súd I. stupňa vo výrokovej časti napadnutého rozsudku opomenul uviesť, odsek 3 §-u 38 Tr. zák., hoci v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval ukladanie trestu v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. . Keďže odvolací súd mal splnené podmienky na to, aby uvedené pochybenie súdu I. stupňa mohol napraviť, zrušil napadnutý rozsudok aj vo výroku o uloženom treste odňatia slobody. Súd I. stupňa ukladal obžalovanému podmiennečný trest odňatia

slobody, s čím sa stotožnil aj odvolací súd, pretože bol toho názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného je postačujúce na neho vplývať trestom výchovným.

Súd I. stupňa ukladal obžalovanému aj trest zákazu činnosti, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný závažne porušil jedno zo základných ustanovení zákona o cestnej premávke, keď porušením pravidiel cestnej premávky a to nesprávnou technikou a spôsobom jazdy vznikla dopravná nehoda, pri ktorej z nedbanlivosti spôsobil inému ublíženie na zdraví. Obžalovanému tak ukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch rokov, s poukazom na závažnosť skutku, ako aj na to, že obžalovaný nielenže porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke, ale predovšetkým aj s poukazom na jeho zamestnanie, keď vykonával pracovnú pozíciu - vodič. Odvolací súd po preskúmaní dôkazov potrebných na rozhodovanie o tomto druhu trestu, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného súdom I. stupňa uložený trest zákazu činnosti bolo možné vyhodnotiť ako prísny. Je síce pravdou, že obžalovaný je vodičom z povolenia, a teda by mal dôslednejšie dodržiavať pravidlá v cestnej premávke, avšak trest zákazu činnosti vo výmere 2 rokov považoval odvolací súd za neprimerane prísny, čo viedlo k jeho zníženiu na dobu 15 mesiacov.

Čo sa týkalo odvolania poškodeného, podaného prostredníctvom splnomocneného zástupcu, tu je potrebné konštatovať, že bolo podané oneskorene. Na hladnom pojednávaní konanom dňa 04.07.2019 pri vyhlásení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa bol prítomný nielen poškodený ale aj jeho splnomocnený zástupca. Súd I. stupňa po vyhlásení napadnutého rozsudku a stručnom odôvodnení, dal poučenie o tom, že proti rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, pričom oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudkom doručiť. Keďže rozsudkom súdu I. stupňa bolo rozhodované aj o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného, rozsudok bol doručovaný aj jemu a teda bol osobou oprávnenou na podanie opravného prostriedku, čo do výroku o náhrade škody.

Poškodený si na to, aby boli hájené jeho práva, splnomocnil zástupcu zo strany advokátov, teda osobu znalú práva.

Lehota na podanie riadneho opravného prostriedku tak v prípade poškodeného (aj napriek pochybeniu súdu I. stupňa, že neposkytol vyjadrenie poškodeného po vyhlásení rozsudku, či podáva odvolanie) začala plynúť dňom jeho oznámenia, teda vyhlásením rozsudku a nie až jeho doručením, ako uviedol splnomocnenec poškodeného v písomných dôvodoch odvolania. Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 19.07.2017. Nič nebránilo poškodenému prostredníctvom splnomocneného zástupcu podať odvolanie v zákonnej lehote, keďže bol prítomný pri jeho vyhlásení a mal svojho splnomocnenca, ktorý musel vedieť, že lehota na podanie odvolania začína plynúť odo dňa jeho vyhlásenia, pretože boli pri jeho vyhlásení prítomní.

Keďže odvolanie zo strany poškodeného bolo podané až dňa 06.08.2019, toto bolo potrebné vyhodnotiť ako podané oneskorene. Následne odvolací súd už neskúmal správnosť výroku rozhodnutia súdu I. stupňa o uplatnenom nároku, avšak v danom prípade je potrebné uviesť, že rozhodnutím súdu I. stupňa nebol poškodený ukrátený na svojich právach, keďže bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.